

Poslanica ob Mednarodnem dnevu plesa 2019

29. april

Poslanico ob Mednarodnem dnevu plesa, ki ga 29. aprila po vsem svetu obeležujemo že od leta 1982, pošilja v svet Mednarodni gledališki inštitut (International Theatre Institute Worldwide) v sodelovanju s Plesnim komitejem ITI in Svetovno plesno zvezo WDA. Sporočilo je poklon plesu in plesni umetnosti v najširšem pomenu besede. Avtorica letošnje poslanice, plesalka, koreografinja in plesna pedagoginja **Karima Mansour**, prihaja iz Egipta.

Karima Mansour

Na začetku je bil gib ... in vse od takrat je ples mogočen način izražanja in praznovanja. Od najdb na freskah egiptovskih faraonov pa vse do navdihujočih plesnih stvaritev ustvarjalcev današnjega dne. S plesom so priklicali številne bogove in boginje plesa in tudi tisto, kar so ti predstavljali v takšnem pomenu ali pojmi, kot so ravnovesje in z njim povezana pravičnost, muzikalnost, slog, posamezna ali vseobsegajoča zavest in še veliko več.

Nekoč sem prebrala, da je »ples v času faraonov dvigoval tako duha plesalca kakor tudi duha občinstva – njegovih gledalcev ali v njem sodelujočih. Glasba in ples sta spodbujala najvišje dražljaje v človekovem organizmu ter bila hkrati v oporo in tolažbo ljudem ob razočaranjih in izgubah, ki jim jih je prineslo življenje.«

Gib je naš skupni jezik. Gib je univerzalna govorica, ki pripada vsem. Vse, kar moramo storiti, je odpreti naše čute in poslušati, poslušati brez vmešavanja, brez presoje, poslušati v tišini in dovoliti gibu, da v hipu preide skozi naše telo, saj je vse v nas in okoli nas gibanje, nenehno gibanje. In prav takrat telo ne laže, saj posluša svojo resnico in jo razodeva.

Šele takrat ko prisluhnemo bitju svojega srca, lahko zaplešemo ples življenja, ki od nas terja gibanje, prizadevnost in prilagodljivost, nenehno spreminjanje koreografije.

V današnjem času, ko sta povezovanje in povegljivost dobila nov pomen in ko smo se znašli na najnižji točki naše sposobnosti povezovanja ..., ostaja ples eden najbolj iskanih mehanizmov, s pomočjo katerega bomo lahko ponovno vzpostavili izgubljeno vez. Ples nas vrača k našim koreninam tako v kulturnem pomenu kakor tudi v tistem najbolj neposrednem, čutilnem, osebnem, individualnem, ki seže vse do našega najglobljega bistva, a nam še vedno omogoča, da ostanemo družabne živali. Kajti šele takrat, ko se povežemo s seboj, ko prisluhnemo svojemu notranjemu ritmu, se lahko povežemo in sporazumevamo z drugimi.

Ples je tam, kjer se kultura deli, kjer se meje zlivajo v prostor vključevanja in enotnosti skozi neizrečeno govoro univerzalnosti.

Telo je naše izrazno sredstvo, nosilec našega glasu, naših misli, občutkov, naše zgodovine, našega bivanja in obstoja, hrepenenja po izražanju in povežovanju, ki se razodeva skozi gibanje.

Ples je prostor, ki človeku omogoča, da se poveže s svojo resnico, a ta prostor mora biti miren. Ples nam omogoča, da se povežemo, da začutimo popolnost, in prav to je tisti občutek, s pomočjo katerega lahko najdemo mir, s katerim lahko dosežemo tišino, da skozi tišino lahko slišimo, poslušamo, govorimo in se skozi ta mir naučimo izplesati vse naše resnice, prav to pa je trenutek, v katerem ples postane zares pomemben.

Gib in ples sta tam, kjer se lahko premikamo od navpičnega proti vodoravnemu, od zgoraj navzdol in obratno. Gib in ples sta tam, kjer lahko ustvarimo in preuredimo kaos, ali pa tudi ne. Tam, kjer lahko ustvarimo svoje lastne resničnosti in minljivosti, bežne trenutke enega za drugim. Trenutke, ki se nas lahko dotaknejo in ostanejo v našem spominu, da bi nas in druge navdihovali in spreminjali vse življenje. In prav v tem je moč pravega izražanja in s tem tudi moč plesa.

Ples je zdravilec. Ples je kraj, kjer se srečuje človeštvo.

Pozivam ljudi, naj presežejo meje, krize identitete, nacionalizem in okvirje. Osvobodimo se vseh omejitev in najdimo gibanje in zagon v univerzalni govorici plesa. Vabim vas, da zaplešete na vaš srčni utrip, na vašo notranjo resnico, saj se prav iz notranjih gibov, ki vodijo k notranjemu preobratu, zgodijo prave spremembe.

Prevod: Nataša Jelić